

VÔ ĐỀ

Khi còn trẻ mọi việc sao trôi chảy
Thấy cái gì cũng dễ quá đi thôi
Thăm nghĩ sao có người không qua nổi!
Rồi đất nước nổi trôi, dân tộc theo dòng định mệnh
Ngược xuôi, xuôi ngược cộng nghiệp chung
Từ đó bước chân vào cửa Đạo
Mới nhận ra định luật vô thường
Cùng mỗi người mỗi nghiệp phải mang
Đến nay tuổi như nắng chiều vàng
Sức khỏe cũng dần tan!
Thương người lỡ bước cảnh cơ hàn
Gắng gượng nhưng sức cùng, lực cạn
Cuộc đời không còn trôi chảy như xưa
Tay run, chân mỏi, gối tàn
Nương vào câu niệm Phật
Nhớ lời Ngài dạy sinh tử lẽ vô thường
Ai qua khỏi sanh, già, bệnh, tử
Phật thuyết Vô Ngã Tướng
Nên nhàm chán sắc
Nhàm chán thọ
Nhàm chán tướng
Nhàm chán hành
Nhàm chán thức
Điều nên làm đã làm
Nhìn những lá vàng cuộn theo con xoáy
Như dòng đời cuốn hút không thôi
Nào ai thoát khỏi luân hồi!
Lòng cảm thấy bình an
Kệ Nhất Dạ Hiền Giả

DIỆU TÂM

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/TieuMai.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 8300 TÁC PHẨM